

[Jes Lunde]

ners-reglen for medicintilskud falder bort, og det, at der sikres en 500 mio. kr.s kompensation til pensionisterne for dyrtidsreguleringens bortfald, har gjort det rigtigt og forsvarligt for SF at indgå i aftalen, og derfor var det også en enig folketingsgruppe hos SF, der godkendte dette forlig, da det var til behandling i vor folketingsgruppe, og vi kan således støtte de foreliggende lovforslag.

Skrumsager Skau (V):

Godt syv år har det taget at nå det resultat, som vi nu behandler, og som et meget stort flertal i Folketinget står bag – ja, faktisk er det jo kun Fremskridtspartiet, som ikke er med i aftalen, og det skyldes Fremskridtspartiets egen holdning, for tilbudet har jo været der.

Forslagene betyder nu, at vi endelig kan sige farvel til den automatiske dyrtidsregulering, som jeg er overbevist om har været med til at forøge inflationen, forårsaget høj rente, forringet vores konkurrencemæssige stilling og medført stor arbejdsløshed.

Selve beregningen af dyrtidsreguleringen, reguleringspristallet, ophører med offentliggørelse af reguleringspristallet pr. 1. juli 1990. Herefter vil alle reguleringer – i hvert fald næsten – blive fastsat på de årlige finanslove, og de skal så det første par år reguleres ned eller op i overensstemmelse med den procentvise udvikling af årslønnen for en LO-arbejder.

Lovkomplekset er meget omfattende, og i alt ti ministerier er direkte indblandet, for det drejer sig om sociale satser, om skattesatser, om satser for uddannelsessøgende, om boligtilskudsberettigede, om arbejdsløshedsdagpenge samt mange andre ting. Lovkomplekset påvirker altså næsten os alle på den ene eller anden måde.

Venstre er tilfreds med resultatet på dette delområde, men det må ikke medføre, at vi så bare tror, at nu er alle problemerne løst, for det er de ikke. Vi har fortsat et aktuelt behov for en dagpengereform, en reform af de sociale ordninger, der giver dynamik og aktivitet i stedet for passivitet, samt en skattereform, der reducerer marginalbeskatningen, samtidig med at vi får reduceret de samlede offentlige udgifter.

Som jeg har forstået forslagene, er der ikke tale om, at regeringen efter 1992 er bundet til at aftale og opnå enighed med forligspartierne om en reguleringssats, som skal indgå i finanslo-

ven, således at partierne skal stemme om den sats. Venstre har forstået forslaget på den måde, at den årlige reguleringssats beregnes af regeringen, og at satsen indgår i finansloven.

Når der i teksten står, at reguleringssatsen beregnes ud fra årslønsudviklingen eksklusive sociale bidrag m.v. for en LO-arbejder, må jeg gå ud fra, at den skal beregnes på grundlag af normalarbejdstidsåret og ikke efter den gennemsnitlige trend i arbejdsperiodens længde.

Uanset de seneste års arbejdstidsnedsættelse fra 40 til 37 timer nu her pr. 1. september er den virkelige arbejdstids længde i gennemsnit alligevel stigende. Det viser i hvert fald de seneste undersøgelser om emnet.

Hertil kommer den forventede yderligere liberalisering af arbejdstiden, som vil medføre stigende vækst i deltid- og mertidsarbejde.

I øvrigt kunne det oven på weekendens udtalelser om igen at gå tilbage til 40 timers arbejdsuge være interessant at få besvaret, om dette kan medføre særlige ændringer for pensionister og dagpengemodtagere. De konsekvenser må vi nok kende, før vi skriver endelig betænkning.

I lovforslag nr. L 225 foreslås en forhøjelse af personfradraget for enlige pensionister. Samtidig foreslås en klar regel om, at ikke reelt enlige kan få forhøjet personfradraget. Venstre er enig i begge dele, men forudsier desværre nogle vanskeligheder med praktiseringen af den nye regel; men det må vi imidlertid tage med, for det nuværende regelsæt omgås for øjeblikket til ugunst for helheden.

Alt i alt er Venstre tilfreds med, at satsreguleringen nu omlægges til at følge årslønnen for en LO-arbejder ekskl. sociale bidrag m.v. Vi er overbevist om, at vi med denne omlægning vil være med til at fastholde købekraften for vore penge.

Endvidere har vi i Venstre en klar forventning om, at det, vi vedtager i løbet af måneden, vil få en positiv effekt på de kommende ordinære og individuelle overenskomstforhandlinger, så vi kan få forbedret vores konkurrenceevne og få flere i arbejde i de eksportorienterede erhverv.

Venstre kan støtte de fire lovforslag.

Glistrup (FP):

Såfremt disse forslag kommer til tredje behandling i den udformning, som regeringen har